

ЖИТОМИРСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21 червня 2017 року

м.Житомир

справа № 806/1277/17

категорія 8.3

Житомирський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді Шимоновича Р.М.,

секретар судового засідання Степанчук С.В.,

за участю: представників позивача та представників відповідача,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Державного підприємства "Радомишльське лісомисливське господарство" до Головного управління ДФС у Житомирській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,

ВСТАНОВИВ:

Державне підприємство "Радомишльське лісомисливське господарство" (далі - ДП "Радомишльське лісомисливське господарство") звернулось до суду з позовом, у якому просить визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Головного управління ДФС у Житомирській області (далі - ГУ ДФС у Житомирській області) від 21.04.2017 № НОМЕР_1 про застосування штрафних санкцій на суму 487200,00 грн. В обґрунтування позовних вимог зазначило, що дійсно ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" не було подано звіту про контрольовані операції за 2015 рік. За указане порушення контролюючим органом було застосовано до позивача штрафну санкцію податковим повідомленням-рішенням від 15.09.2016 № НОМЕР_2. Сума штрафу була сплачена підприємством. Попри це, 21.04.2017 контролюючим органом прийнято податкове повідомлення-рішення № НОМЕР_1 про застосування штрафу до позивача в сумі 487200,00 грн за неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу, на підставі пункту [120.3](#) статті [120 Податкового кодексу України](#). Зважаючи на те, що на момент застосування штрафу за неподання звіту за 2015 рік, [Податковий кодекс України](#) не містив додаткової відповідальності за неподання такого звіту, вважає, що застосування штрафних санкцій, введених в дію з 01.01.2017, до правовідносин, які виникли у 2016 році є неприпустимим. Обґрунтовуючи свою правову позицію позивач керується [статтею 58 Конституції України](#) та роз'ясненнями, наведеними у Рішенні Конституційного Суду України від 09.02.1999 № 1/99-рп.

Представники позивача у судовому засіданні підтримали позовні вимоги та просили суд позов задовольнити.

Представники відповідача заперечили у судовому засіданні проти позовних вимог та просили відмовити у задоволенні позову з мотивів, викладених у письмових запереченнях. Наполягали на тому, що сплата штрафу не звільняє підприємство від обов'язку подати звіт про контрольовані операції. Відтак, вважають, що притягнення позивача до відповідальності оспорюваним рішенням є правомірним.

Вислухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, суд дійшов висновку про безпідставність позовних вимог, з огляду на наступне.

Встановлено, що у період з 25.08.2016 по 26.08.2016 посадовою особою ГУ ДФС у Житомирській області проведено документальну позапланову перевірку ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" з питання не відображення окремих контрольованих операцій та неподання (несвоєчасне) подання звіту про контрольовані операції за 2015 рік, за результатами якої складено акт від 02.09.2016 № 34/06-30-14-03/13568251 (а.с. 21-26).

У ході проведеної перевірки встановлено порушення ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" вимог пп. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#) в частині неподання звіту про контрольовані операції за звітний 2015 рік.

Виявлене порушення мало наслідком прийняття відповідачем податкового повідомлення-рішення від 15.09.2016 №0001161043, яким до ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" застосовано штрафні фінансові санкції в сумі 365400,00 грн (а.с. 27).

Сума штрафу була сплачена позивачем 27.09.2016, що підтверджується платіжним дорученням № 6104 (а.с. 9).

У період з 22.03.2017 по 23.03.2017 посадовою особою ГУ ДФС у Житомирській області проведено документальну позапланову невіїзну перевірку ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" з питань дотримання вимог податкового законодавства України в частині неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік після застосування штрафних санкцій, за результатами якої складено акт від 30.03.2017 № 155/06-30-14-04/13568251 (а.с. 10-14).

ОСОБА_1 актом зафіксовано, що в порушення пп. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#) ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" не подано звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня 2016 року та після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу.

Не погодившись із висновками акту перевірки, позивач направив до контролюючого органу заперечення від 11.04.2017 № 387 (а.с. 19-20).

За результатами розгляду заперечень, відповідач на адресу позивача направив відповідь від 20.04.2017 №1667/6/06-30-14-04-10, за змістом якої висновки акту перевірки від 30.03.2017 № 155/06-30-14-04/13568251 залишені без змін (а.с. 15-18).

21.04.2017 ГУ ДФС у Житомирській області прийнято податкове повідомлення-рішення №0007291404, яким до ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" застосовано штрафну (фінансову) санкцію в сумі 487200,00 грн (а.с. 7).

Не погодившись із рішенням контролюючого органу, позивач звернувся до суду із даним позовом.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, суд виходив з наступних мотивів.

Так, дійсно, пунктом [120.3](#) статті [120 Податкового кодексу України](#), у редакції чинній на момент прийняття контролюючим органом податкового повідомлення-рішення від 15.09.2016 №0001161043, було встановлено, що неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу у розмірі:

300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоєчасного подання) звіту про контрольовані операції;

1 відсоток суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктом [39.4.6](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

[Законом України від 21 грудня 2016 року № 1797-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні"](#) пункт [120.3](#) статті [120](#) [Податкового кодексу України](#) викладено у наступній редакції:

"Неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання звіту про контрольовані операції;

1 відсотка суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктами [39.4.6](#) та [39.4.8](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податків від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення".

ОСОБА_1 набрав чинності з 01.01.2017.

На переконання позивача, у контролюючого органу не було правових підстав для застосування фінансових санкцій, введених в дію з 01.01.2017, оскільки на

момент виникнення правопорушення щодо неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік та сплати штрафних санкцій за це правопорушення не було передбачено штрафної санкції за неподання звітності після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу. Відтак, вважає, що застосування норм законодавства, чинних з 01.01.2017 до правовідносин, які виникли у 2016 році, є неприпустимим.

Суд не погоджується із твердженням позивача, з огляду на наступне.

Відповідно до частини першої [статті 58 Конституції України](#), закони, та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Як впливає із Рішення Конституційного Суду України від 9 лютого 1999 року N 1/99-рп, частину першу [статті 58 Конституції України](#) щодо дії нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Також, у вказаному Рішенні Конституційний Суд України дійшов висновку, що положення частини першої [статті 58 Конституції України](#) про зворотню дію в часі законів та інших нормативно-правових актів у випадках, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи, стосується фізичних осіб і не поширюється на юридичних осіб. Але це не означає, що цей конституційний принцип не може поширюватись на закони та інші нормативно-правові акти, які пом'якшують або скасовують відповідальність юридичних осіб. Проте, надання зворотної дії в часі таким нормативно-правовим актам може бути передбачено шляхом прямої вказівки про це в законі або іншому нормативно-правовому акті.

Відповідно правомірність поведінки особи, зокрема дотримання нею норм податкового законодавства, слід визначати із застосуванням законодавства, яке діяло на момент вчинення відповідних дій або бездіяльності такої особи.

У свою чергу, заходи відповідальності, які можуть бути застосовані до особи-порушника, слід визначати на підставі законодавства, яке є чинним на момент виявлення та застосування відповідних санкцій.

Таким чином, оцінка правомірності поведінки платників податків здійснюється на підставі норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, що діяло на момент вчинення відповідних дій. Водночас, заходи відповідальності, які підлягають застосуванню за вчинені платниками податків порушення, повинні визначатися згідно з нормативно-правовими актами, чинними на час виникнення відповідних правовідносин, тобто на час застосування відповідальності, зокрема винесення відповідних податкових повідомлень-рішень.

Відповідно до пункту 11 підрозділу 10 розділу [20 Перехідних положень Податкового кодексу України](#), штрафні санкції за наслідками перевірок, які здійснюються контролюючими органами, застосовуються у розмірах, передбачених законом, чинним на день прийняття рішень щодо застосування таких штрафних (фінансових) санкцій.

Суд зауважує, що станом на момент проведення перевірки та прийняття спірного рішення позивачем не подано звіту про контрольовані операції за 2015 рік. При цьому, [Податковий кодекс України](#) зобов'язує платника податків подати звіт про контрольовані операції навіть після сплати штрафу за його неподання.

Так, з 01.01.2017 законодавцем введено додатковий вид відповідальності за неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу.

Відповідно, у разі встановлення контролюючим органом у 2017 року факту неподання платником податків звіту про контрольовані операції за попередній звітний період після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу, останній наділений повноваженнями притягнути до відповідальності такого платника податку.

На переконання суду, у даному випадку не має місця зворотна дія закону у часі, оскільки не змінився склад порушення - неподання звіту про контрольовані операції.

Зважаючи на те, що ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" не подано звіт про контрольовані операції за 2015 рік, суд вважає, що ГУ ДФС у Житомирській області правомірно застосовано до останнього штраф у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Суд критично оцінює доводи представників позивача про те, що ДП "Радомишльське лісомисливське господарство" не мало змоги подати звіт, оскільки усі первинні документи, які стосуються проведених контрольованих операцій вилучені податковою міліцією. При цьому, суми реалізованої позивачем продукції підприємству VINZER CORP, зазначені у акті перевірки не відповідають сумах, зазначених у реєстрі реалізованої продукції Підприємства.

З даного приводу, суд зазначає, що з моменту притягнення позивача до відповідальності податковим повідомленням-рішенням від 15.09.2016 та вилученням слідчим документів 18.10.2016, у ДП "Радомишльське

лісомисливське господарство" була можливість та час для подачі звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

Крім того, зазначені обставини, відповідно до норм [Податкового кодексу України](#), не можуть бути підставою для звільнення позивача від відповідальності.

Також, суд враховує, що контролюючий орган листом від 08.11.2016 № 1071/06-06-30-14-03-10 повідомив позивача про необхідність подати звіт про контрольовані операції (а.с. 37), проте, зазначене повідомлення позивач залишив поза увагою.

У відповідності до частин першої, другої [статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Відповідачем під час судового розгляду справи доведено правомірність прийнятого податкового повідомлення-рішення.

Водночас, докази подані позивачем, не підтверджують обставини, на які він посилається в обґрунтування позовних вимог та були спростовані доводами відповідача.

З огляду на зазначене та беручи до уваги достатній і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, суд дійшов висновку, що викладені у позовній заяві доводи позивача та надані пояснення його представниками під час судового розгляду є не обґрунтованими, а його вимоги такими, що не підлягають задоволенню.

Керуючись статтями [86, 158-163, 167, 186, 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#),

постановив:

Відмовити Державному підприємству "Радомишльське лісомисливське господарство" у задоволенні позовних вимог.

Постанова набирає законної сили у строк та у порядку, що визначені [статтею 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), і може бути оскаржена до Житомирського апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції у порядку, визначеному [статтею 186 Кодексу адміністративного судочинства України](#), шляхом подачі апеляційної скарги протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

Р.М.Шимонович